

PRIMITE DUHA POSINAŠTVA

Blagdan Presvetog Trojstva, B

Zna li netko koju pastu za zube koristi predsjednik Tuđman? Pije li papa ujutro kavu, čaj ili bijelu kavu? Da li glumac Taj-i-taj boja kosu? Iako određena vrsta tiska vrlo rado objavljuje upravo te podatke, ipak većina ljudi smatra da je nepristojno ulaziti u privatni život pojedinaca, pa bili oni i poznate osobe. Što je čovjek viši na nekoj društvenoj ljestvici, više je izložen znatiželji, pa to ljubomornije čuva svoju privatnost. U ona stara vremena, nije moglo biti ni govora o tome da bi neki običan pučanin bio upućen o načinu na koji žive velikaši. Ne naziva li se carsko zdanje u Pekingu „Zabranjeni grad“? Pa ipak, iz tih starih biblijskih, dakle bogoduhih vremena dolazi nam riječ koja nam govori o Božjem unutrašnjem životu. Tako mi danas slavimo blagdan Presvetog Trojstva, otajstvo jednoga Boga u tri Osobe. Poslanica Rimljanima nam predstavlja Božju intimu, ali što je za nas izvanredno lijepo, govori nam o našem mjestu u Božjem životu:

Svi koje vodi Duh Božji, sinovi su Božji. Ta ne primiste Duha robovanja da se opet bojite, nego primiste Duha posinaštva u kojemu kličemo; „Abba! Oče!“ Sam Duh suvjedok je s našim duhom da smo djeca Božja; ako pak djeca, onda i baštinici - baštinici Božji, a subaštinici Kristovi.

Evo Boga u punom djelovanju! Tu je i Duh Božji, tu je i Otac, tu je i Krist, utjelovljeni Sin Božji. Bog je sav zauzet time da uzme čovjeka u svoje zajedništvo. To čini Bog. A ljudi su tako skloni misliti da je Bog negdje daleko, da je strog i neumoljiv, da ništa drugo ne radi nego samo sjedi na oblacima i sudi. Naravno, nitko ne želi osporiti Božju veličinu i moć, nego je potrebno uvidjeti da se Bog prema čovjeku postavlja kao Otac. Kao da smo zaboravili što veli Pismo: Bog stvorio čovjeka „na svoju sliku, sebi slična“, kao svoga prijatelja i suradnika u stvaranju.

Sin Božji uveo nas je još dalje u Božju intimu. Objavio nam je Božji trojstveni život, objavio nam je Boga Oca, Sina i Duha Svetoga. Ne radi toga da bismo ga pokušavali stavljati u svoje filozofske kategorije, ne da bismo zaokruživali neka naša saznanja, nego da nas uvede u samo zajedništvo božanskog života. Kad muž i žena posvoje dijete, oni ga uvode u svoju obitelj, ono postaje član obitelji i ima pravo poznavati njezine tajne. Ima nekih obiteljskih tajni koje se ne govore ni najboljim prijateljima, nego samo članovima obitelji. I evo, Bog nas uvodi u svoju obitelj, u zajedništvo sa sobom. Zato nam i govori svoje tajne. Postali smo u Kristu pravi sinovi i kćeri Božje, sada ga ljubimo i prihvaćamo u njegovoj čudesnoj i neshvatljivoj trojstvenosti. Tko kaže da to možemo razumjeti? Jednostavno zahvaljujemo i uzvraćamo ljubavlju.

Mi smo djeca Božja, veli Pismo, „ako pak djeca, onda i baštinici“. Danas, na blagdan Presvetog Trojstva, veliki su vidici pred nama. Djeca i baštinici Božji! Ne usuđujemo se pomisliti, gotovo da se ne usuđujemo prevaliti preko usta, ali mi smo doista „dionici Božanske naravi Isusa Krista“, mi doista više nismo obični „smrtnici“. Snagom Kristovog vazmenog otajstva, a po svetom krštenju u nama kola Božanska, neumrla krv, mi smo nebesnici. Nakon Kristova uskrsnuća ništa više nije isto. I neka nam veliki trojedini Bog prosvijetli duh da uvidimo svoje veliko odabranje, da mu zahvaljujemo za njegove brojne i umnožene darove. Sada i u vijeke.

Zvonko Pažin